



Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 48. Et venit ad discipulos suos & inuenit eos dormientes. v. 44.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

spiritu & vniuersis viribus suis fuisse erectum atque extensum ad obsequium, & honorem patris sui, spiritus namque diuinus naturam illius cum viribus, eiusdem suauiter complexus erat, reddens eas subditas legi & scripturis omnibus quae de ipso erant, ut perficerentur ea juxta gratissimam patris voluntatem, ideoque Corpus & animam & quidquid habebat obedienter obtulit in manus omnipotentis patris sui, optans ut cuncta in se perficerentur quae ab æterna sapientia Dei & Consilio spiritus sancti decreta & præfinita erant, & hic quidem in hoc spiritu pace & quiete sivebatur, eo quod simpliciter se se resignarat Deo Patri absque villa huius vel illius electione. vnde postquam pro nostra institutione rogauerat patrem, ut tolleret a se calicem passionis, statim correxit & dixit ad eandem nostri eruditio[n]em: Veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu.

OIncomprehensibilis charitas Christi Iesu! quem non amor hic faruentissimus accendar? quis fructum, utilitatem, salu[m], & sempiternabonan cogitare sufficiat quae nobis ex hoc verbo maxime salutifero nata fuit illo scilicet: Veruntamen non sicut ego, sed sicut tu. nimis rura istud omnium est saluberrimum verbum, quod vnuqua dictum fuit, quia isto verbo filius Dei nos mercatus est, ita ut dando Patri æterno voluntatem suam, pater vi-cissim dederit in illius arbitrio voluntatem suam, & sic iam inde ab huius prolatione verbi, coelestis pater antiquas posuerit inimicitias omnemque iram suam mutarit in misericordiam, recipiens nos in gratiam, adeo ut iam simus filii Dei & cohæredes Christi regni cælorum, qui antea eramus iræ filij & hospites tenebrarum.

Venite iam deuoti omnes & quotquot estis bonæ voluntatis, qui in virtutibus proficere desideratis, contemplamini hic ipsum virtutum speculum, perfectionis viam. Sequimini Dominum vestrum, ijsdem ingredimini vestigijs quibus vos ille præcessit; discite hic propriam abnegare voluntatem & exequi diuinam: discite sensualitatem & vitiosas propensiones vestras, à Deo vos abstrahentes vincere & in spiritus redigere seruitutem, ut juxta S. Pauli sententiam, sensus omnes sub freno & ad vestram habeatis voluntatem od obsequium Christi, tunc vicissim faciet Dominus omnes voluntates vestras: O felix commercium, felix commutatio!

I. 48. Et venit ad discipulos suos & inuenit eos dormientes. v. 44:

Postquam Deum Patrem orasset, pro auertendis malis nostris, nec spem nec consolatorem inueniens, præ angustia cordis surgit, & querit discipulos, an fors per ipsos in hac sua pro nobis assumpta desolatione aliquod solatum

D

solatum

solatium habere possit, & inuenire eos dormientes, ex quo haud dubie addebatur afflictio afflictio altera, & maior, quod fidissimi sui iam in hac sua hora angustiae dormirent, qui paulo ante promiserant se unam cum eo ituros ad mortem.

AH Domine quoties intus per inspirationes sanctas & exterius per sanctos Prophetas & Apostolos te clamantem audimus, ut vigilemus, nescientes qua hora Dominus vénatus sit, quoties audimus, quod tanquam leo rugiens circumeat dæmon querens quem deuoret &c. & ecce quam parum curauimus, tantum tamque prælens periculum! Concede igitur per hanc tuam angustiam ut siue mane me quæsieris, siue in meridie, siue de nocte, siue alia hora, non me dormientem inuenias in peccatis, sed vigilem super me & curam habeam rei mihi commissæ, ut rationem omni tempore & bene, queam tibi Deo meo aduenienti reddere. ne alias in tenebras exteriores proijiciar tanquam seruus iners, qui nullam curam habuerim salutis, aut talentorum mihi creditorum.

s. 49. Et dixi Petro: sic non potuisti una hora vigilare mecum? v. 40.

Petrum arguit specialiter præ omnibus ex tribus, quia præ cæteris dignior erat, & secundum Christum discipulorum caput, tum quia animosius præ alijs, non se scandalizandum tuerat gloriatus, sed quia & alij idem dixerant omnium etiam infirmitatem castigavit, dicens: *sic non potuisti una hora vigilare mecum?* certè quomodo Dominus semel arguit Petru & alios discipulos negligetiæ, ita potiori jure arguit nos quotidie, quod non vigilemus cum Christo certando contra insultus inimicorum, & mortificando appetitus sensuales, qui toties promittimus vigilare, & proposita bona sequi, non amplius reddituros ad ea quæ deslevimus, & ad occasiones malas, & tamen ipso quasi momento relabimur, in priorem somnum & peccata. O fragilitas humana, ne dicam de quibusdam, contumacia peruersa, & iniquitas continuata!

Domine, da gratiam, ut ita vigilem semper super me meam miseriam, & super te magnalia tua considerando, ut præsentiam tuam, potentiam, iustitiam, ac leueritatem contra insensatos peccatores, apprehendens meas imperfectiones & peccata deplorem, ne imparatum me semel hostis inueniat, & prosternat, vnde merear a te æternum increpationis: perseveret in me suavis tua correptio ad salutem, quæ in S. Petro operata est abundantem fontem lacrymarum, & gemituum amoris.

s. 49.